

Sv. Galdino Milánsky

Plinio de Oliveira

19. apríla 2020 ✝ *Svätec týždňa* ✝ *Svätec na apríl*

Životopisné údaje:

Galdino alebo Galdinus (1096 – 1176) sa narodil v milánskej šľachtickej rodine Sala a od detstva bol vychovávaný pre cirkevný život. Po tom, ako zastával rôzne významné pozície, bol vysvätený za kňaza a stal sa diecéznym kancelárom v Miláne. V roku 1165 ho pápež Alexander III. menoval kardinálom tohto mesta.

Jedným z jeho prvých cieľov bolo odstrániť rozkol vyvolaný podporovateľmi „pápeža“ Viktora IV., ktorého uprednostňoval cisár Fridrich Barbarossa, a prinútiť ich, aby za legitímneho pápeža uznali Alexandra III. Pri

výkone tejto misie šikovne využil svoje diplomatické danosti.

Galdino zostal skromný aj po získaní tejto vysokej pozície. Bol známy svojou vládou a dobrotou, ku všetkým pristupoval ako k rovným okrem prípadov, keď obhajoval postoj Cirkvi. Vtedy bol príkladom odhodlania a sily.

V tom čase katari z Kolína šíрили svoje bludy po celej Lombardii a v oblasti Milána. Galdino sa horlivo usiloval tieto herézy vykoreniť. Jeho neúnavná kazateľská aktivita ho vyčerpávala a fyzické sily mu ubúdali.

V roku 1176, v nedeľu po vykonaní veľkonočných obradov, šiel k oltáru Tecla v milánskej katedrále, aby tam slávil svätú omšu, ale zistil, že je na to príliš slabý. Napriek tomu dokázal vyjsť na kazateľnicu a s veľkým dôrazom predniesť dlhú homíliu, v ktorej vyvracal herézy katarov a poukazoval na ich nehanebnosť s väčším zanietením než kedykoľvek predtým. Keď skončil, odpadol a stratil vedomie. Zomrel po odslúžení svätej omše, ktorej evanjelium bolo o Dobrom pastierovi.

Komentár prof. Plinia:

Tento výber je dobrým príkladom zlého zhrnutia života svätca. Ponúka celý rad fráz o živote svätého – čo by malo byť veľmi zaujímavé –, avšak takmer tu niet čo komentovať. Bol veľmi pokorný, milý, rázny, bojoval proti herézam, zastával dôležité pozície atď. Tieto veci možno povedať takmer o každom svätcovi. Čo možno dodať k týmto banalitám? Nič.

Jediná vec, ktorá stojí za komentár, je jeho apoštolská horlivosť, ktorá ho pobádala bojovať proti heréze až do posledného dychu jeho života.

Vidíme, že bol veľmi chorý a vyčerpaný, čo bol priamy dôsledok jeho neúnavnej práce. Keď šiel sláviť svätú omšu, bol taký slabý, že hrozilo, že to nezvládne. Keďže však bol tak zameraný proti nepriateľovi, aj v

takomto slabom stave dokázal vystúpiť na kazateľnicu a predniesť veľkolepú kázeň proti heretikom, kázeň energetickejšiu a zapálenejšiu ako všetky ostatné, ktoré predtým predniesol. Toto bol jeho posledný čin; potom zomrel.

V tom je veľká nádhera, pretože to vyzerá tak, že pozbieral posledné sily, aby dokázal opodstatnenosť obvinení voči nepriateľovi. Je krásne, ako zmobilizoval svoje zostávajúce sily na posledný boj. Taktiež je nádherné vidieť jeho mimoriadnu horlivosť, vďaka ktorej dokázal pozbierať všetky sily a správne ich nasmerovať v jeho spravodlivom rozhorčení.

Zároveň ho tu vidíme na konci fyzických síl, ale na vrchole duchovného zdravia. Konal ako generál, ktorý zhromažďuje svojich zvyšných rytierov, aby sa s nimi pustil do útoku, rozdrvil nepriateľov a pritom zomrel. V tejto časovej zhode jeho zdravej duše a slabého tela, ako aj v tom, že svoj posledný útok podnikol v poslednom okamihu života, je hlboká krása.

Je ako s plnou vervou a energiou letiaci šíp, ktorý v poslednej chvíli zasiahne terč. Je ako strela z kanónu, ktorá v momente zasiahnutia cieľa ho úplne zničí, pretože je ozajstná, silná, rýchla a zničujúca.

Niektó by mohol namietat: Nebolo by oveľa krajšie, keby zomieral s úsmevom a so slovami: „Moji drahí katari, moje deti, prosím vás, aby ste sa obrátili. Milujem vás“?

Odpoviem ponaučením, ktoré sa medzi nami už tisíckrát opakovalo, a musí sa ešte tisíckrát opakovať. Znie takto: Sú heretici, pre ktorých slová dobra absolútne nič neznamenajú. Voči týmto osobám je potrebné preukázať silu a bojovať proti nim, pretože sú takí zatvrdnutí, že akákoľvek povolnosť voči nim z našej strany je ústupom a útekem.

V poslednom dejstve života sv. Galdina vidíme príklad tohto ponaučenia. Pre zaťatých heretikov mal iba slová odsúdenia, kritiky a odmietnutia. Takže aj taká by mala byť smrť kontrarevolucionára. Pretože pokiaľ ide o Revolúciu – najhoršiu z heréz, ktoré sa kedy objavili a ktoré najviac zatvrdzujú dušu – je potrebný bystrý polemický duch, neoblomný a vášnivý zmysel pre boj, ktorý nás má prebudiť, aby sme spojili naše posledné sily a zaútočili proti nej.

Tento militantný postoj, ktorý by sme mali mať aj v hodine našej smrti, má byť naším stálym cieľom v tomto živote a dokonca aj v Nebi. Aj sv. Terézia z Lisieux povedala, že z Neba chce pomáhať zemi. My ako kontrarevolucionári máme prosiť o čosi analogické, ale odlišné: Chceli by sme v Nebi prosiť Boha, aby potrestal nepriateľov Cirkvi, aby zmiatol heretikov.

Je dovolené prosiť o to, aby druhí boli potrestaní? Áno, samozrejme. Mali by sme však vždy uprednostňovať milosrdenstvo pred spravodlivosťou. Naša modlitba by mala znieť: „Bože môj, prosím ťa za čo najskoršie obrátenie týchto osôb. Keď sa však neobrátia, prosím ťa, aby boli riadne potrestaní, aby boli úplne zničené intrigy a machinácie, ktoré snujú proti katolíckej veci.“

Toto je modlitba dobrého katolíka. Pretože tento bojovný duch chýba a také modlitby sa teraz nikto nemodlí, zlo zostáva nepotrestané.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-galdino-milansky/>